

Sygnatura akt IIIRC 284/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant Katarzyna Lange

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03.08.2017 roku w S. Gd

sprawy z powództwa powództwa małoletniego K. G. zastępowanego przez matkę K. S. (1)

przeciwko A. G. (1)

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem R. (...) z dnia (...)w sprawie(...) od pozwanego A. G. (1) na rzecz małoletniego powoda K. G. podwyższa z dniem 01.08.2016r. z kwoty po 400zł miesięcznie do kwoty po 600 \sześćset \zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniego powoda K. S. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego A. G. (1) kosztami procesu.

IV. Wyrokowi w pkt I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko A. G. (1), małoletni K. G., reprezentowany przez matkę K. S. (1), domagał się podwyższenia alimentów, poczynając od dnia(...). z kwoty po 400 zł do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, uzasadniając powyższe tym, że wysokość świadczenia alimentacyjnego została ustalona na mocy ugody sądowej kilka lat wcześniej, a od tego czasu wzrosły koszty utrzymania dziecka.

W odpowiedzi na pozew, A. G. (1) wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 500 zł alimentów miesięcznie, w pozostałej zaś części, powództwo uznał.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Małoletni K. G. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z(...) związku (...) (z d. S.) z A. G. (1).

Dnia (...) K. S. (1) złożyła do tegoż sądu pozew o alimenty na rzecz małoletniego syna K. G.. Sprawa powyższa toczyła się pod syg. (...). Na posiedzeniu w dniu(...). strony zawarły ugodę, na mocy której A. G. (1) zobowiązał się do łożenia na rzecz syna K. tytułem alimentów kwotę po 400 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego K. S. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia (...) r.

W chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym w (...)r. małoletni K. G. miał (...) lata - nie chorował na choroby przewlekłe, jednakże zapadał na okresowe infekcje i wówczas koszt jego leczenia oscylował w granicach 60 - 70 zł, mieszkał wraz z biologicznymi rodzicami w domu stanowiącym ich współwłasność oraz uczęszczał do przedszkola.

Na miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda składały się następujące wydatki miesięczne: wyżywienie - 400 zł., ubranie - 150 zł., leki - 40 zł., przedszkole - 340 zł., środki czystości - 50 zł.

Matka małoletniego powoda miała wówczas (...) lat, była zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej od dnia (...) r. na czas nieokreślony w ramach pełnego wymiaru czasu pracy w U. (...) w S., za co otrzymywała miesięczne wynagrodzenie netto w wysokości 2.298,62 zł, a ponadto z tytułu wykonywania dodatkowego zajęcia na podstawie (...)zawartej od dnia (...), po dokonaniu tożsamych potrąceń jw., otrzymywała świadczenie w wysokości 618,45 zł netto.

Pozwany A. G. (1) miał wówczas(...)lata, z zawodu był (...), zatrudniony był natomiast na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia (...) r. jako (...) w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. i otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 1.300 zł netto miesięcznie.

Strony posiadały w formie współwłasności budynek mieszkalny, w którym zamieszkiwały wraz z małoletnim synem K.. Ponadto spłacały ratę zabezpieczonego hipotecznie kredytu w wysokości około 1200 zł miesięcznie, ponosiły koszty opłat eksploatacyjnych oraz inne koszty związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego w wysokości około 1.300 zł.

dowód: akta(...) Sądu R. (...): lista miesięcznych wydatków na dziecko- k.4; lista miesięcznych wydatków - k. 5; zaświadczenie z U. (...) w S. Gd. - k.6; odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego K. G. - k.6; zaświadczenie o dochodach pozwanego za okres od (...) r. - k.13; protokół posiedzenia Sądu R. (...) ws. sygn. (...) z dnia (...)r. - k.14; postanowienie Sądu R. (...) ws. sygn. (...) z dnia (...) r. - k.17

W (...) r. K. S. (1) wraz z synem wyjechała na stałe do N. (...). Pozwany sprzeciwiał się temu wyjazdowi, a matka małoletniego nie wystąpiła do Sądu opiekuńczego o rozstrzygnięcie o istotnych sprawach dziecka tj. o zgodę na wyjazd na stałe za granicę. Po opuszczeniu przez K. G. kraju pozwany widuje się z synem raz, dwa razy do roku, w czasie kiedy małoletni jest w Polsce na wakacjach lub w czasie świąt.

Małoletni powód ma obecnie(...) lat. Wraz z matką i jej aktualnym małżonkiem S. S. (1) od (...) r. mieszka na stałe w N. (...), gdzie na co dzień uczęszcza do(...)klasy szkoły podstawowej.

Na usprawiedliwione miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda składają się następujące wydatki: jedzenie - 400 zł, ubrania - 200 zł, środki czystości - 100 zł, koszty dojazdów - 42 zł, wyprawka - 42 zł, rozrywka (w tym zajęcia sportowe) - 100 zł, telefon komórkowy - 63 zł, najem mieszkania - 500 zł, energia elektryczna - 67 zł, internet - 54 zł.

Matka małoletniego ma obecnie (...) lata, z zawodu jest(...). Pracuje poza wyuczonym zawodem, na (...)etatu jako (...), za co otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 450 Euro miesięcznie. Ponadto uczęszcza do szkoły językowej oraz korzysta z pomocy socjalnej (...) w postaci zasiłku na małoletniego syna K., tj. tzw. (...), w wysokości 192 Euro miesięcznie.

Matka małoletniego wraz z mężem, który otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3.053,99 euro miesięcznie, ponosi koszty związane z codziennym utrzymaniem gospodarstwa domowego, takie jak: najem mieszkania wraz z opłatami za media - 820 euro/miesięcznie, energia elektryczna - ok. 50 euro/miesięcznie, wywóz odpadów komunalnych - ok.150 euro/rok, telefon stacjonarny z internetem - ok. 40 euro/miesięcznie, abonament telewizyjny - 30 euro/miesięcznie.

Pozwany A. G. (1) ma obecnie (...) lat, z zawodu jest (...), nie posiada uprawnień do (...), natomiast posiada uprawnienia (...). Zatrudniony jest jako (...) w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w wymiarze pełnego etatu na czas nieokreślony ze średnim wynagrodzeniem na poziomie 2.883,34 zł netto miesięcznie. Ponadto pozwany otrzymuje pomoc finansową od rodziny (rodziców oraz siostry A.) w łącznej kwocie ok. 300-500 zł/miesięcznie.

Pozwany zamieszkuje samodzielnie w mieszkaniu, które nabył na przełomie (...) roku na rynku wtórnym za kwotę 145.000 zł oraz wyremontował je za kwotę 30.000 zł, na co środki pozyskał z tytułu udzielonych mu kredytów: hipotecznego oraz konsumpcyjnego.

Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego składają się: czynsz za zajmowane mieszkanie w wysokości ok. 430 zł./miesięcznie, koszt energii elektrycznej i gazu - ok. 150 zł/miesięcznie, leki na nadciśnienie ok. 130 zł/miesięcznie, raty kredytów - 1.100 zł/miesięcznie, telefon i internet - 120 zł/miesięcznie, wyżywienie - ok. 400-500 zł./miesięcznie, środki czystości - ok.100 zł/miesięcznie oraz ubrania 150 zł/miesięcznie, tj. łącznie ok. 2.700 zł.

Pozwany regularnie płaci orzeczone na rzecz małoletniego syna alimenty po 400 zł miesięcznie, w miarę możliwości stara się kupować mu prezenty, jednakże z uwagi na dzielący go z synem dystans ich kontakty są w znacznym stopniu utrudnione, wręcz niemożliwe.

Powiatowy Urząd Pracy w T. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn w wieku pozwanego, w zawodzie (...), z wynagrodzeniem od 2.000 zł do 2.800 zł brutto miesięcznie, z uprawnieniami (...) z wynagrodzeniem od 2.000 zł brutto miesięcznie oraz od 13,15 do 16 zł brutto za godzinę miesięcznie, a nadto dla osób z uprawnieniami na (...) z wynagrodzeniem od 49 do 60 zł za godzinę pracy.

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami na stanowisku (...) z wynagrodzeniem 17 zł brutto za godzinę oraz (...) z wynagrodzeniem 18 zł za godzinę brutto.

Powiatowy Urząd Pracy w S. Gd. Nie dysponował ofertami pracy dla osób z uprawnieniami na (...), przedstawił natomiast oferty pracy dla osób w zawodzie (...), osób z uprawnieniami na (...) oraz dla osób bez kwalifikacji. Wynagrodzenie na wskazanych stanowiskach kształtowało się od 1000 zł do 4.200 zł brutto.

dowód: zaświadczenie pozwanego o zarobkach w miesiącach VI-XI 2016 - k.23; formularz informacyjny dot. kredytu pozwanego - k.26; zeznania pozwanego - k. 33-34, 233-234; dokumentacja dotycząca zobowiązań pozwanego - k. 43-48; dokumentacja dotycząca dochodów i wydatków powoda - k.100-176; zeznania K. S. - k.212, 232-233; zeznania S. S. - k.212 v.-213; zeznania A. G. - k.-213-213v.; zeznania G. G. - k.213 v.-214; zeznania Z. G. - k.214; pisma z urzędów pracy w T., G. i S. Gd. - k.220,222-223, 226

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Sąd uznał za wiarygodne dokumenty przywołane w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd więc oparł się na dowodach z tych dokumentów, nie znajdując podstaw do podważenia ich autentyczności i mocy dowodowej. Sąd powyższy stan faktyczny oparł również na dokumentach poprzedniej sprawy alimentacyjnej o sygnaturze (...).

Sąd miał też na uwadze treść art. 129 § 2 i 3 k.p.c., zgodnie z którymi, zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa ma charakter dokumentu urzędowego.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron i wysłuchanych w sprawie świadków w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. S. (1) co do jej sytuacji materialnej, uznając za wiarygodne wskazane przez nią źródła dochodów, a także koszty związane z prowadzeniem gospodarstwa domowego. Jednakże Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał za nieusprawiedliwione i zawyżone wydatki wskazywane przez matkę małoletniego jako uzasadnione i konieczne dla jego codziennej egzystencji. Ponadto Sąd jako istotną okoliczność przy dokonywaniu powyższej oceny wziął pod uwagę przyznany przez K. S. (1) fakt, iż decyzja o wyjeździe za granicę nie była w żaden

sposób konsultowana z ojcem małoletniego powoda i nie miał on na nią żadnego realnego wpływu, w związku z czym, bacząc na zasady współżycia społecznego i szeroko rozumianej sprawiedliwości społecznej, pozwany nie może ponosić tak daleko idących negatywnych konsekwencji indywidualnej decyzji matki małoletniego powoda, która znając realia życia za granicą, w tym koszty utrzymania siebie i swoich bliskich, a także fakt nieznamościami języka obcego, a co za tym idzie, obiektywną możliwość przewidzenia trudności w pozyskaniu odpowiedniej do posiadanego wykształcenia pracy, winna wszystkie te elementy szczegółowo rozważyć przed wyjazdem. Podejmując jednak taką, a nie inną decyzję, godziła się, a przynajmniej powinna sobie zdawać sprawę z wymienionych wyżej konsekwencji, stąd Sąd, po rozważeniu wszelkich okoliczności sprawy, biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową matki małoletniego, jak i pozwanego, stanął na stanowisku, iż co prawda ze względu na upływ czasu od pierwotnego orzeczenia o wysokości alimentów, jak i niewątpliwy wzrost cen, a także potrzeb życiowych małoletniego K. G., związanych z jego rozwojem, świadczenie alimentacyjne powinno podlegać zwiększeniu, jednakże jego wysokość winna być także miarkowana przez wskazany wyżej pryzmat sytuacji finansowej stron, jak i zasad współżycia społecznego.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania, odnosząc potrzeby (...) dziecka, a zatem koszty jego utrzymania, do warunków społeczno - gospodarczych państwa polskiego, bo takie należy brać pod uwagę w okolicznościach sprawy niniejszej ze względów wskazanych powyżej, należało dojść do przekonania, iż jako uzasadnione przyjęć należało koszty utrzymania dziecka w wysokości oscylującej w granicach 1.600 zł (jedzenie - 400 zł, ubrania - 200 zł, środki czystości - 100 zł, koszty dojazdów - 42 zł, wyprawka - 42 zł, rozrywka (w tym zajęcia sportowe) - 100 zł, telefon komórkowy - 63 zł, najem mieszkania - 500 zł, energia elektryczna - 67zł, internet - 54 zł). W takim też zakresie Sąd uznał za usprawiedliwione miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda.

Na marginesie wskazać należy, iż najbardziej jaskrawym, żeby nie powiedzieć drastycznym, przejawem przeszacowania przez stronę powodową kosztów utrzymania dziecka było wskazanie miesięcznych kosztów z tytułu "słodczy i chipsów", które strona powodowa określiła na 700 zł (k 5). Skoro rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka to wypada chociażby zasygnalizować, iż zjawisko przyzwolenia na spożywanie przez dziecko słodczy o wartości 700 zł w stosunku miesięcznym, a zatem w ilości niewątpliwie bardzo dużej, odbiega w znacznym stopniu od szeroko pojętego dobra małoletniego dziecka, jeżeli taka praktyka faktycznie jest długotrwałe i powszechnie stosowana, nawet biorąc pod uwagę wskazywaną w wykazie zróżnicowaną dietę, winna podlegać przemyśleniu i modyfikacji w kierunku bardziej prozdrowotnego trybu życia małoletniego.

Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanego co do jego aktualnych kosztów utrzymania oraz dał wiarę zeznaniom pozwanego co do jego obecnego zatrudnienia oraz sytuacji rodzinnej. Wątpliwości Sądu wzbudził jedynie fakt, iż pozwany w tożsamym okresie, znając swoje ograniczone możliwości finansowe oraz zobowiązania alimentacyjne, zaciągnął oprócz kredytu na zakup mieszkania, co do której to inwestycji brak jest obiektywnych zastrzeżeń, także kredyt konsumpcyjny na remont mieszkania, co spowodowało wzrost zobowiązań pozwanego względem instytucji bankowych do kwoty rzędu 1.100 zł miesięcznie. W świetle zasad doświadczenia życiowego tego typu obciążenia budżetu domowego winny być planowane z namysłem i roztropnością, ażeby uniknąć trudności w zachowaniu płynności finansowej, w związku z czym pozwany miał możliwość stopniowego czynienia wydatków na remont zakupionego mieszkania z rynku wtórnego, a tym samym uniknięcia kolejnych zobowiązań kredytowych. Tym bardziej, że pozwany w przedmiotowym postępowaniu nie wykazał, by mieszkanie które zakupił było w takim stanie, że wymagało natychmiastowego remontu i bez jego wykonania nie nadawało się do zamieszkania. W tym też zakresie w ocenie Sądu zobowiązanie pozwanego do uiszczania rat z tytułu spłaty kredytu konsumpcyjnego (ok. 500 zł miesięcznie) pozostaje bez wpływu na jego możliwości finansowe w odniesieniu do wysokości ustalonego świadczenia alimentacyjnego i tego miesięcznego wydatku pozwanego Sąd nie uznał za usprawiedliwiony. Nadto, dodac wypada, że zobowiązania kredytowe nie wyprzedzają obowiązku alimentacyjnego rodzica wobec małoletniego dziecka.

Możliwości zarobkowe pozwanego Sąd ocenił ponadto na podstawie informacji z urzędów pracy, które nie budziły wątpliwości Sądu, zawierały bowiem informacje odnośnie konkretnych ofert pracy na terenie S., T. i G.. Żadna natomiast z przedstawionych ofert nie kształtowała się w sposób znacząco korzystniejszy, aniżeli warunki zatrudnienia, na których obecnie pozwany funkcjonuje.

Roszczenie powoda jest zatem zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części, co do wysokości 600 złotych.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że prawem materialnym właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy było prawo polskie. Zgodnie bowiem z przepisem art. 4 ust. 3 Protokołu o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych z dnia 23.11.2007r. (Dz. Urz. UE L 2009.331.19 z dnia 2009.12.16) - niezależnie od artykułu 3 tego protokołu, jeśli wierzyciel wytoczył powództwo przed właściwym organem państwa, w którym dłużnik ma miejsce zwykłego pobytu, stosuje się prawo miejsca organu orzekającego w sprawie. W związku z powyższym, mając na uwadze, że powód wniósł powództwo do sądu polskiego, w niniejszej sprawie za właściwe uznać należało za właściwe prawo materialne obowiązujące na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art.133 § 1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 k.r. i o.). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia osoby uprawnionej do pełnoletności. Obowiązek alimentacyjny względem dziecka nie jest powiązany z posiadaniem lub też brakiem władzy rodzicielskiej wobec dziecka. Ponadto zgodnie z treścią art.133 § 3 krio rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiście osiągniętych dochodów, ale od takiej ich skali, jaką mógłby zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

Zgodnie z treścią art. 138 krio zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można żądać tylko wtedy gdy nastąpiła zmiana stosunków. Zamiana ta musi dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, który związany jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, z drugiej zaś - z zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 krio). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane wyznacza treść art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są zobowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, leczenia) jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek, wypoczynku.

Rozstrzygnięcie o żądaniu podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego K. G. wymagało zatem ustalenia, czy zaszła istotna i trwała zmiana stosunków pomiędzy stronami, która uzasadniałaby ustalenie, iż wzrosły koszty utrzymania powoda lub zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego.

Sąd, analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a także uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, uznał, że sytuacja małoletniego od daty poprzedniego orzeczenia w sprawie alimentów na jego rzecz, do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu, uległa zmianie. Od ostatniego ustalenia alimentów minęło ponad 5 lat. Już tylko z tego powodu oczywistym jest wzrost kosztów utrzymania małoletniego podyktowany rozpoczęciem przez niego edukacji szkolnej, zwiększaniem się z upływem lat jego potrzeb, czy chociażby rosnącą inflacją.

Wskazać należy, iż w dacie orzekania obowiązku alimentacyjnego w poprzedniej sprawie małoletni miał zaledwie(...) lata. Wówczas jego koszt utrzymania zamykał się kwotą ok. 1.000 zł. Powszechnie wiadomym jest, że w miarę rozwoju fizycznego i psychicznego oraz stanu zdrowia potrzeby dziecka rosną i wymagają dodatkowych nakładów na swoje

zainteresowania. Aktualnie usprawiedliwiony koszt utrzymania powoda wynosi ok. 1.600 zł w skali miesiąca, a więc koszt ten w istotny sposób uległ zwiększeniu.

Dla określenia usprawiedliwionych potrzeb powoda zasadnicze znaczenie miała też kwestia zamożności i sytuacji zarobkowej zobowiązanego do alimentacji. Sytuacja życiowa pozwanego A. G. (1) zmieniła się o tyle, że pozwany obecnie zatrudniony jest jako (...) i średnio otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2.800 zł netto miesięcznie, ponadto otrzymuje pomoc finansową od rodziny w wymiarze 300-500 zł miesięcznie, a zatem jego możliwości finansowe w odniesieniu do momentu zawarcia ugody ws. alimentów uległy zwiększeniu. Zauważyć jednakże należy, iż obecnie mieszka on sam, w związku z czym wszelkie koszty utrzymania gospodarstwa domowego ponosi samodzielnie, nie sposób także pominąć również jego zobowiązań kredytowych.

W świetle tego, co zostało wyżej powiedziane, podkreślić należy z całą stanowczością, że z posiadaniem dzieci wiąże się odpowiedzialność za ich los, rozwój i utrzymanie. Rodzice, winni się zatem dzielić z dziećmi wszystkim co mają, z uwzględnieniem faktu, że poziom i standard życia dziecka winien być co najmniej taki sam jak poziom życia rodziców (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r. w sprawie III CZP 91/86, opubl. OSNC z 1988 r., z. 4, poz. 42).

Mając na uwadze ustalenia opisane wyżej, zważając na fakt, iż potrzeby powoda od 2012 r. wzrosły, a jego usprawiedliwiony miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 1.600 zł, jak również mając na względzie, iż aktualnie pozwany posiada możliwości zarobkowe na poziomie ok. 2880 zł netto miesięcznie, Sąd podniósł wysokość alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie, uwzględniając w nich koszty waloryzacji świadczenia alimentacyjnego oraz zwiększonych potrzeb powoda od 2012 r. Sąd uznał, iż orzeczenie na rzecz małoletniego K. alimentów w wysokości 600 zł będzie zgodne z jego usprawiedliwionymi potrzebami, oraz będzie stanowiło obiektywnie sprawiedliwy, adekwatny w stosunku do możliwości zarobkowych pozwanego udział w zaspokajaniu kosztów utrzymania i wychowania małoletniego. Zdaniem Sądu roszczenie zgłoszone w przedmiotowej sprawie, po pięciu latach od ostatniej sprawy alimentacyjnej było w części usprawiedliwione, jednakże tylko do wysokości 600 zł. Ponad tę kwotę żądanie uznać należało za wygórowane, nie znajdujące uzasadnienia w realnych, obiektywnych przesłankach, a zatem konieczne było oddalenie powództwo w tym zakresie. Sąd miał także na względzie fakt, iż na terenie (...) K. S. (1) otrzymuje zasiłek stały na utrzymanie dziecka(...) w wysokości 192 euro miesięcznie (tj. w przybliżeniu- ok. 800 zł), zatem znaczną część kosztów utrzymania małoletniego spoczywającą na matce małoletniego pokrywa ww. świadczenie.

W przedmiotowej sprawie podkreślenia wymaga także fakt, iż co prawda to K. S. (1) sprawuje codzienną opiekę nad małoletnim synem, a wkład w opiekę nad dzieckiem pozwanego jest praktycznie żaden, lecz wynika to jedynie z decyzji przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, która nie zważając na stanowisko pozwanego wyjechała na stałe do N. (...), ograniczając w ten sposób udział ojca w życiu małoletniego. Nie sposób więc wyciągać negatywnych konsekwencji dla pozwanego z faktu, iż nie uczestniczy on aktualnie w bieżącej opiece nad synem.

Z tych wszystkich względów, należało na podstawie powyżej wskazanych przepisów orzec jak w sentencji wyroku, podwyższając alimenty od dnia (...) r., a więc od miesiąca w którym złożono pozew. W pozostałym zakresie powództwo uległo oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

W punkcie III wyroku Sąd, na mocy art. 102 kpc - odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu, mając na uwadze jego aktualną sytuację dochodową i majątkową oraz fakt, iż poza bieżącymi alimentami w kwocie 600 zł miesięcznie, winien on obecnie nadpłacić po 200 zł alimentów za czas trwania niniejszego postępowania.

Sąd nadał również wyrokowi w jego punkcie I, to jest zasadzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności albowiem zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące